

תת"ע 6098/12/22 - פריד מחאג'נה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תתע"א 6098-12-22 מדינת ישראל נ' מחאג'נה
תיק חיצוני: 30251753718

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
פריד מחאג'נה	המבקש
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

מצאתי לנכון לפרט את השתלשלות העניינים במקרה זה לאור העובדה כי הוגשה פעם נוספת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר נוכחות הנאשם.

ביום 19.12.2022, בו נקבע הדיון להקראה, התייצב עו"ד אלירן לוי בשם עו"ד ריאל בדר וביקש לדחות את הדיון על מנת לשקול הצעה שניתנה מטעם המאשימה. באותו מעמד נעתרתי לבקשה וקבעתי כי על הנאשם להתייצב לדיון הנדחה, שנקבע ליום 30.1.2023.

במועד 30.01.2023, הקבוע כאמור לדיון, הוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון עקב מחלתו של עו"ד בדר. לדיון התייצב עו"ד אלירן לוי בשם עו"ד ריאל בדר, והנאשם לא התייצב. על אף עתירת המאשימה להוצאת צו הבאה כנגד הנאשם, דחיתי את הדיון מבלי לעשות כן ליום 20.02.2023.

ביום 20.02.2023 התייצב שוב עו"ד אלירן לוי בשם עו"ד ריאל בדר, והנאשם לא התייצב. במעמד הדיון פירט עו"ד לוי כי הנאשם היה בדרכו לדיון ואולם נתקע עם רכבו ולכן לא התייצב. בנסיבות אלו דחיתי את הדיון ליום 27.2.2023. בהחלטתי הבהרתי לנאשם כי עליו להתייצב לדיון הנדחה.

לדיון ביום 27.2.2023, לא התייצבו לא הנאשם ולא בא כוחו; הפעם אף לא התייצב עו"ד לוי בשם עו"ד בדר. תחת זאת הוגשה שוב בקשה במועד הדיון, לפיה הנאשם לא חש בטוב. על אף שבבקשה צוין כי מצורף אישור רפואי, אישור שכזה לא צורף. בנסיבות אלה, ומשלא הונח בפני הסבר המניח את הדעת בדבר סיבת העדרות הנאשם ובא כוחו, התקיים הדיון, וניתן פסק דין בהעדר הנאשם.

במועד 13.2.2023, הוגשה "בקשה בהולה ביותר" לביטול פסק הדין שניתן בהעדר הנאשם. נטען בין היתר כי הנאשם

נעדר מסיבות בריאותיות והוצג אישור רפואי. על אף התנגדות המאשימה לבקשה, הוריתי על קיום דיון במעמד הצדדים ביום 24.4.2023.

לדיון הקבוע ליום 24.4.2023, שוב, לא התייצבו הנאשם ובא כוחו. תחת זאת, בסמוך לדיון, ביום 21.4.2023, הוגשה בקשת דחייה נוספת מטעם ב"כ הנאשם, שם ציין כי "הופתע לגלות שאשתו הכינה טיול לאיטליה" והוא ייעדר במועד הדיון וישוב רק יום לאחריו.

על אף שהבקשה להעדר מהדיון לא אושרה, לא התייצב ב"כ המבקש, או מי מטעמו, לדיון שנקבע בבקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהעדר. למותר לציין כי הנאשם עצמו, על אף החלטות חוזרות ונשנו, המורות לו להתייצב לדיונים, לא התייצב אף הוא (!). בנסיבות אלה, נעתרתי לבקשת המאשימה להותיר את פסק הדין על כנו.

על החלטה זו, הוגשה שוב "בקשה בהולה ביותר לביטול ועיכוב פסק דין אשר התקבל בהיעדר התייצבות עד למתן החלטה".

נראה כי אין צורך בפירוט רב, מעבר להשתלשלות העניינים שהובאה לעיל בכדי לקבל את טענת המשיבה לפיה מיום פתיחת התיק ועד היום לא טרחו הנאשם ובא כוחו להתייצב בבית המשפט חרף החלטות חוזרות ונשנות בעניין זה והזדמנויות שנתנו לנאשם (כולל הזדמנות לטעון לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו). בנסיבות אלה אני מסכים עם עמדת המאשימה כי התנהלות הנאשם ובא כוחו יש בה בכדי להפגין זלזול בזמנו של בית המשפט ובזמנה של המאשימה.

לא זו בלבד, אלא שהמבקש לא הציג כל נימוק שיש בו בכדי לבסס טענה של עיוות דין כלפיו, מלבד טענה בעלמה על עיוות דין.

ב"כ המבקש הדגיש בטיעונו את "זכות הנאשם לגשת לערכאות כזכות יסוד" אולם במקרה דנא ניתן לומר כי הערכאות המתינו אך הנאשם לא ניגש.

סוף דבר, הבקשה נדחית, פסק הדין יוותר על כנו. לפני משורת הדיון, ועל אף בקשת המשיבה, לא אטיל הוצאות.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"ג, 02 יוני 2023, בהעדר הצדדים.